

"LIETUVA" SAVAITINIS LAIKRAŠTIS
Išleistas kas penktą dieną, Chicago, Ill.
Prenumerata metams:
Savienyose Valstijose.....\$2.00
Kanadoje ir Meksikoje.....2.50
Kitose viešpatyose.....3.00
Prenumerata apmokama iš vieno. Prenumeros mo-
tas skaitosi nuo dienos užrašymo, ne nuo Naujų Metų.
Aprašymai kainos klausimais. Vėla adreusok:
A. OLSZEWSKI
3252 SO. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

LIETUVA

THE LITHUANIAN WEEKLY "LIETUVA"
Published every Friday at Chicago, Ill.
Yearly Subscription rates:
In the United States.....\$2.00
Canada and Mexico.....2.50
To Foreign Countries.....3.00
Advertising rates on application. Address
all communications to publisher:
A. OLSZEWSKI
3252 SO. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Entered as Second-Class Matter July 13th, 1893, at the Post Office at Chicago, Illinois, under Act of Mar

Nr. 20

CHICAGO, ILL., PENKTADIENIS, 17 d. GEGUŽIO (MAY), 1912 m.

1. 1879.

Metas XXI

POLITISKOS ŽINIOS.

SUVIENYOTOS VALSTIJOS. ŠIAURINĖS AMERIKOS.

Dar nepasilovė važinėjimui su agitacijomis už save dviejų kandidatų prezidento vietai, vis dar po senovės kiekvienas save išgria, o peikia ir purvina kita. Mat supurvinus savo priešą, purvinantis pats baltesniu kiti akys pasirodo. Bet tie besipurvinimai turės jau neuzilgiu pasibaigti, nes birželio mėnesį bus jau generališkoji konvencija, kuri patvirtins galutinai kandidatų rinkimus, kurie atsisbu šiemet rudenyje. Kas bus galutinai republikonų partijos išrinktas kandidatas, dabar įspėti negalima, kaip negalima įspėti, ar šiemet republikonams pasiseks pervaryti savo kandidatą; žmonės gali atėti noras pamėginti rinkti kitos partijos kandidatą, nes republikonai jau ilgai valdžią laiko savo rankose, o bet gi laimės visiems ne atgabeno, laimingais gali jaustiesi vien partijų vadovai, bet ne žmonės.

Siemet socialistai stato teipgi kandidatą prezidento vietai, nors negali tikėti jį pervaryti rinkimuose. Kandidatas jų dar ne išrinktas, bet rodosi, kad greičiausiai išsitrins jį buvusį Milwaukee miesto majorą Seidelį, bet kad jį galėtų išrinkti, turbūt pats socialistai netiki. Iki šiol jie kongrese turi tik vieną savo partijos atstovą, o Europos parlamentuose veik visur jų atstovų yra po dešimtis, o antai Vokietijos parlamente jie savo atstovų turi net 110.

Nemažiau Amerikai svarbus klausimas valdžijos Meksikoje. Amerikos valdžija stumia ypač turtingai, norinti išnaudoti Meksikos turtus, įsikūsti į revoliuciją kaimyniškoje respublikoje, bet kad įsikūsimas gana pavojingas, tai valdžija nesiskubina turtingų norus pildyti. Įsikūsti lengva, bet pasekmės įsikūsimui gali būti visai kitokios, negu stumianti valdžija į avanturas geidžia. Įsikūsimas pagimdys karą, o karas daug aukų reikalauja, karas galėtų trauktiesi ir kelis metus.

Nereikia užmiršti, jog Meksikoje gyvena daug amerikonių. Peržengus Meksikos rubežius Suvenytų Valstijų kariuomenės, ten gyvenanti amerikoniai atsidurtų dideliame pavojuje. Ir be karo Meksikoje amerikonių nekėčia, o kilius karui, neapsieiti jų je skerdimo. Tas ir sulaukia Suvenytas Valstijas nuo besikišimo į naminius vaidus pas kaimyną. Bet ji visgi rengia savo karisakas pa, įjegas ir pas palengva traukia vis arčiau prie Meksikos rubežių. Ginklą prirenka 250000 kariams; bet ar pasitaikys proga tuos ginklus išmėginti, dabar įspėti negalima.

MEXIKO.

Meksiko revoliucionierių išrinktam prezidentui Gomezui labai sekasi. Jo nepripažįsta kariuotojų vadovas generolas Orozco, todėl Gomez pats sugrįžo į San Antonio, Texase, nes Meksiko nėra jam kas veikti.

Meksiko konsulus mieste San Antonio gavo žinią, buk Cosiejės apskrityje, 300 mylių nuo Suvenytų Valstijų rubežiaus, traukėsi musis revoliucionierių su Madero armija vedama generolo Huertai. Iš abiejų pusių mušini stoji po 5000 kariuotojų, taigi pajėgos buvo beveik lygios; revoliucionierių vedė vyriausiasis jų vadovas Orozco. Mušis traukėsi 20 valandų. Užmušta 500 žmonių, o daug daugiau sužeista. Pasautas vienas iš gabiųjų prezidento Madero generolų, generolas Anbert. Meksiko konsulus užtikrina, jog Orozco likosi sumuštas, su likučiais savo kariuotojų traukia Suvenytų Valstijų link, bėga nuo prezidento jį vejančios kariuomenės. Ant musio lauko jis paliko kanuoles, sos užgnaužti.

daug ginklų ir amunicijos; dalis Orozco kariuotojų išbėgiojo ir kalnuose pasislėpė.

Iš kitur vienok patvirtinimo žinios apie sumušimą revoliucionierių nėra. Bet konsulių žinioms nevisada galima tikėti: jau šioj revoliucijoje nekarta pasirodė, kad konsuliai nuo valdžios gauna neteisingas žinias, kartais savo nepasisekimus valdžia persto pergalėmis. Kaip iki šiol revoliucionieriai rečiau savo pranešimuose prasielkavo su teisybė.

Prezidento valdžia teipgi pagarsino, buk pietinės Meksiko valstijose tapo sumuštas revoliucionierių vadovas Zapata, kuris buk mušyje nužude pusę savo žmonių. Bet ir apie šito revoliucionierių vadovo nepasisekimą daugelis abejoja, nes jeigu viskas, ką apie jį raso prezidento valdžia būtų teisybė, jeigu tiek kartų būtų jis sumuštas ir tiek žmonių būtų nužude, jau senai būtų likęs be kariuotojų, tuom tarpu jis laikosi ir turi apie du tūkstančių kariuotojų.

CHINAI.

Ching izdo ministeris susitaikė su šėsių viešpatysčių: Anglijos, Francuzijos, Vokietijos, Suvenytų Valstijų ir Japonijos bankininkais, kurie sutiko Chinams paskolinti 50 milijonų doliarų. Jeigu Rusija dalyvauna paskoloj, tai, turbūt, ji duos pinigų pati nuo Francuzų pasiskolinti, nes Rusija pati savo reikalams pinigų neturi. Tarybos traukėsi ilgai, nes duodanti pinigų kraštai norėjo kontroliuoti Ching izdą, ko Chinai nenorėjo.

Zmonių sukilimo Tibete Ching valdžia iki šiol neįstengia suvaldyti. Ching kariuonai tapo suvityti į šiaurinę miesto Lhasa dalį ir ten dar ginsini. Sukilėliams ateina vis daugiau žmonių ir jie miestą laiko apgulę.

TURKIJA.

Italai užėmė Turkijai prigulincias salas Cheos ir Rhodus. Turkijos valdžia pagarsino, buk išlipus italams ant salos Cheos, buvo smarkus mušiai ir buk italai tapo sumušti, buk užmušta jų ir nelaisvėn paimta 1500 kariuonių. Patvirtinimo tos žinios iš kito šaltinio nėra, o italai tiesiog užgina, sako, kad nieko panašaus nebuvo, kad ant salos Cheos, ar Rhodus dabar nei mušij nebuvo. Mušiai vienok buvo Tripolj netoli francuziškos valdybos Tunis rubežių. Čia, kaip užtikrina italai, turkai tapo sumušti, užmušta jų keli simtai.

Terp Rusijos ir Turkijos kilo dideli nesutikimai už Persijos Urmiah apskritį, kurį Turkija nori pasisavinti. Londono laikraščiai garsino, buk dėl tų nesutikimų Rusija susirio prieš Turkiją su Italija, bet Rusijos užsienio ministeris dūmų apreiškė, jog ryšio rods nėra, bet yra viskas tų viešpatysčių susipratimas, kuris gali perseikėti į ryšį. Dabar lygiai Turkija, kaip ir Rusija siūnia vis daugiau kariuonių prie rubežių.

RUSIJA.

Rusijos apšvietos ministeris Kasso, nors jis pats buvo kitasyk profesoriumi ir auklėtoju valdininkų, visi vadina šviesos slovingu, ir puldytoju augstesnių mokyklų Rusijoje. Universitetus jis spėjo jau visai nupuldyti. Pagarsėjusius mokslo kursų profesorius jis arba nuo vietų atstatė, arba privertė juos pasitraukti. Charokovo universitetan įvedė laimės lekcijų tvarką prižiūrėti politikistus ir žandarus. Profesoriais paskyrė bemokslus, bet savo peruliciniui atsidavusius žmones. Tokiais jau žmonėms apsodino vietą, kas mokyklų prižiūrėtojų, kurie, kad geriau savo peruliciniui įtikinti, stengiasi nuo daugiausia šviesos užgnaužti.

Varšavos apskrįčio mokyklų globėjais išsintinėjai į visas lenkiškas mergaičių mokyklas aplinkraštį, kuriane praneša, jog jo nuomonėj mergaitėms gamtos mokslai nereikalingi, todėl lenkiškos mergaičių mokyklose jis panaikina mokymą gamtos mokslų. Mat lenkiškos mergaičių mokyklose gamtos mokslai mokiniams buvo lenkiškai, todėl nuo sekancijų naujų metų mokyklose gamtos mokslai nebus mokomi.

Kal panasiai užsimanys elgtiesi ir Vilniaus apskrįčio mokyklų globėjais apbrėžiamui lietuviškos kalbos vartojimo "Saulės" mokyklose.

Dėl uždarymo Dardanelių jūrų siaurumos Rusija labiau susirizino su Turkija, nes rusiškų jėgų negalima iš pietinės Rusijos svetur išgabenti. Ant Rusijos protesto Turkija pažadėjo Dardanelius neutrališkų kraštų laivams laidiaryti, jeigu tik nuo jų pasitrauks italiskieje kariskieje laivai. Dabar jau Turkija pagarsino, jog Dardanelių siauruma vėl prekių laivams tapo atidaryta.

IS LIETUVOS.

IS VILNIAUS.

Balandžio 6 d. Vilniaus apygardos teismas svarstė bet kelias b. "Kurjerio Wileńsko" atsakomojo redaktoriaus p. N. Raubos bylas. Teismas p. Raubą nubaudė 7 dienomis kalėjimo arba 25 rb. pabaudos.

— Viltis —

P. Ant. Bičkuskius gavo leidimą leisti Vilniuje savaitinį laikraštį gudų (baltarusių) kalba. Laikraštis busiųs leidžiamas dvilinkas: lotynų ir rusų raidėmis. Naujas gudų laikraštis busiųs gražingamas paveikslėliais.

— Viltis —

VILEIKOS PAVIETOS.

Čia žmonės dėjuoja netekę darbininkų lauko darbams. Išvažiavę, girdi, visi po Sibirus, po Amurus, po visos Rusijos miestus. Nes visame paviete nei vietno dvaro, kurs turėtų darbininkų. Dvarininkai ketino todėl įsteigti Vilniuje biurą, kurs rūpintųsi prištatyti vasaros darbams reikalingų darbininkų iš Lenkijos ir Rusijos.

IS INTRUKO, Viln. apskr.

"Kur. Wil." No. 80-me Intrukės gyventojai Jokubas Civilis (jis pasirašęs Civil) ir Gabrijelius Masevičius skundžiasi, kad Intrukės bažnyčioje lenkai esą lietuvių skriaudžiami. Jų parapijoje es dauguma gyventojų esą lenkai, lietuvių busiųs vos tik kokia penktadalis, tačiau pamaldos esančios perpus. Jau pernai vasarą lenkai kreipėsi prie vyskupijos valdytojų, prašydami, kad būtų pildomas valdytojo aplinkraštis, bet tas atsakė, jog dar nesą padaryti gyventojų surašai, taigi negalima esą mainyti tvarkos. Intrukos klebonas, kun. Matevičius, kalėdodamas, surašinęs tik "ko jie reikalauja bažnyčioje" (Co macie do kościoła). Kaikurie parikalavę sau lenkišką pamaldų, bet dauguma nesupratusi jų žodžių ir jokių reikalavimų nepadavusi. Jie, išgirdę apie užgavėnes, kad surašas esą jau pabaigtas, nuėję pas kleboną pasiklausiti, kiek busių lenkų (klebonas surašė iš sakyklos nepaskelbęs) ir sužinoję, jog tik 70. Tačiau jie, nepasitikėdami tuo surašu, kreipėsi prie valdytojų, prašydami, kad tas atsiųstų bešaliskų žmonių, kurie padarytų tikrą surašą. Buves surašytas tam tikras prašymas, po kurio pasirašė virš 500 žmonių. Bet sargybini, anot jų, paties klebono pasiūstas, atėmęs tą surašą ir suėmęs paties rinkėjus. Tačiau jie vėl buvo paleisti, ir protokole buvę pa-

brėžta, kad jie prašą atimta iš jų prašymą nusiųsti vyskupijos valdytojų. Dabar Intrukės lenkai, norėdami sužinoti dalykų stovį, sutaisė tam tikrą deputaciją į vyskupijos valdytoją. "Kur. Wil." nuo savęs priduria, kad valdytojas balandžio 7 dieną priėmęs deputaciją ir jį raštą ir pažadėjęs jį prašymą išpildyti.

— Viltis —

IS KAUNO.

Miesto lietuvininiais, Lietuvių "teivortė". Laikraščiai Sanchose, Susikabėjimas. Pilies griuvėsiai, Vandalai.

Nekartą teko girdėti, kad lietuviai Kaune sutvirtėję, kad pats miestas žymiai sulietuvėjęs.

Taigi atvažiavęs Kaunan žiūriu, dairsi, kad pamatyti paregti lietuvių apsiereiskima. Eidamas gatvėmis šen ten pamatau lietuvių kalboj iškalbas, ko pirmiau prieš keturius metus nebuvo. Atėjęs gi ant Viešojo plečiaus randu visą kaip ir mažą lietuvių tvirtovę. Visur tik ir kaisioja lietuvių kalba iškalbas. Čia tai jau tikrai "lietuvių tvirtovė", pasidare sau... tikrą lietuvių klerikalų tvirtovę. Mat čia yra žymiausias klerikalų redakcijos ir draugijos. Plius didelis, išvisų pusių augstais namais apstatytas, tai ir išikrųjų išrodo kaip kokią tvirtovę.

Bet štai atsiduriu kitame miesto gale, taip vadinamose "Sanchose". Užėnu Milsaevskio knygyną. Knygynas prikrautas įvairių maldaknygių, laikraščių ir t.t. — Kiek gaunate iš viso egzempliorių lietuviškų laikraščių? — klausiu.

Ima skaityti ir priskaito man iš viso apie 15—20. Gera pusė jų palieka neįspauduota.

— O lenkiškų kiek? — "Gazeta Codzienna" 75 egz. ir "Przyjacieł" 20. Rusų laikraščių dar gauna apskai "Kopeika", tik užmiršau kiek.

Štai tau, manau sau, ir miesto sulietuvėjimas! O čia pat didelis fabrikas, kur dirba daug lietuvių darbininkų.

Einan mieste retkarčiais užgirsi lietuvių kalbą. Daugelyj krautuvij galima susikalbėti lietuviškai; bet nors lietuvis užkalbintas lietuviškai ir atsako, tačiau dauguma jų tuojaus po keletą žodžių daro kankinio-varguolio miną ir verkslėdami ima praštyti:

— Susimildami! Ar negalima lenkiškai...

Susimylji ir prakalbi lenkiškai — tai kad nusidžiauglia!

O štai ir Kauno pilies griuvėsiai. Prie pat griuvėsijų ir ant patijų griuvėsijų apstojo aplipę po visa cilė menkų menkiančių bazuželių. Kai-kur iš bazuželių pamatų kaisioja senovės mūrų sienos. Mėginu įneiti vidun bokšto. — Smarvė neįspasakyta — visur užbiarota, užtrūsta, kad ir perėti negalima. Mat aplinkiniai gyventojai padarė sau iš senojo bokšto... išnamąją vietą.

Man prisimena Merezkovskio išsitarimas apie vieną apleistą cerkvę: "Merzost Zapustienija". Ir ištikrų! Ar gali kur nors labiau šie žodžiai pritikt, kaip prie Kauno pilies griuvėsijų!... Jokia mūsų pilies, joks mūsų senovės palikimas nėra taip baisiai apleistas ir panickintas, kaip Kauno pilis!

— Lietuvos žinios —

Kauno katedros vargonininkas Naujajis ketina ir šiemet suruošti bažnytinės muzikos kursų ties Scing, Zemaitijos ir Vilniaus vyskupijų vargonininkams, kurie turi norą muzikoję tobulintis. Kurisai, kaip visuomet, taip ir šiemet tvers du mėnesius.

— Lietuvos žinios —

Balandžio 5 d. per miesto valdybos posėdį buvo kalbama apie "Saulės" namų plečių. "Saulės" valdyba jau buvo gavusi iš miesto valdybos 2,208 kv. sieksnius ant Zalliojo

kalno neapribotam laikui; už tai buvo pasidėjęsi kas metai mokėti po 21 r. 83 k. nuomos. Dabar "Saulės" valdyba emė rūpinies visai nupirkti tą plečių. Miestas su tuo sutiko ir nutarė pigiai parduoti tą plečių, butent tik už 436 r. 60 k. "Saulės" pirmininkas kun. Olsauskas išreiškė už tai "Saulės" draugijos vadru padėką miestui.

Kauno gubernatorius išleido naują aplinkraštį, kuriuo palengvina Paprusės gyventojams gauti trumpam laikui pasportus užsienin, o taip-pat ir darbininkams, kuriems valdru duodami to-čiai mėnesių pasportai užsienin.

— Viltis —

KAUNO MIESTO MUZĖJUS.

Paskutiniame muzejaus komisijos posėdyje nutarta tarpe kito ko pavesiti T. Daugirdui rūpestį apie pagražinimą jėjimo į muzėjų lietuvių liandies stilinje. Be to nutarta įtaisyti muzejaus antrą langą—vitražą; vasaros laiku pataisyti pirmame gyvenime du kambariui ir padidinti muzejaus tarnautojams algas.

Muzejaus komisijos buvo duota apyskaita išlaidų, padarytų karalienės Bonos pilies sutvarkymui.

Miesto valdyba šitą apyskaitą priėmė ir patvirtino. Muzejaus pralinkusiais metais turėjo viso labo 575 rub. 69 kap. pajamų ir 466 rub. 83 kap. išlaidų.

Posėdiniui besibaigiant, miesto valdybos narys Niečekis patarė priimti iš miesto valdybos muzejaus 12 pundių senovės aktų.

— Lietuvos žinios —

IS ŠIAULIŲ.

Šiaulių miestas tikisi neužlijo silauksias iš savo naujosios dūmos ne tik elektros, bet ir didesnės šviesos—visuotinojo mokslo.

Kovo 14 d. tas klausimas buvo svarstomas miesto dūmoje. Pasilygus įnešė valdžios atstovas mokyklų inspektorius Itonlenksis, kuris tarp kita ko suteikė įdomios medžiagos apie mokslo stovį Šiaulių mieste.

Iš viso vaikų 8—11 metų amžiaus skaitoma—1030 (žydų ir krikščionių). Iš jų mokyklas lanko: žmonesniausias (tam skaičiuije ir miesto mokyklą)—880, vidurinišias (gimnazijas ir progimnazijas)—300; iš viso tat besimokinančių Šiaulių vaikų 1188 taigi nelankančių mokyklas lieka—742. Žinios tos surinktos esą anketo kelis.

Visuotinajam mokslui įvykinti reikią per 5 metus kas metai atlydengti po vieną trijų komplektų mokyklą, t. y. 3 mokytojų po 50 mokinių kiekvienam mokytojų. Dalį išlaidų (mokytojų algą po 900 rub.) prisimanti valdžia, kuri pridengsianti juos iš paskirtos valstybės dūmos 10 mil. fondo. Kitos išlaidos turėsią būti pridengtos miesto ir žemiečių (zemskaisiais) pinigais. Prisiecia jų po 360 rub. kas komplektui į metus.

Miesto duma tą pasiulymą vienbalsiai priėmė ir šiam sumanyimui įvykinti išrinko iš savo tarpo komisiją šių žmonių: gr. V. N. Zubovo, A. Mikševičiaus, V. Bielskio, K. Venclauskio, Juhevičiaus ir Lukomskio. Butinuoju tos komisijos nariu skaitosi dar Itonlenksis.

Miesto duma šiuo žygiu pasirodė Šiauličiams gera velykė: per 5 metus Šiaulių vaikai, galima tikėtis, nebebusiųs mokslo bado, nors paties butinuojo, tat gi—dovana ne puskapio kiaušinių verta...

— Lietuvos žinios —

IS MAŽEIKIŲ, Šiaulių apskr.

Ateities miestas. Nevienoda laimė tur mūsų miestai. Vieni jų pragarsėję savo praeitimi ir savo senovės palikimais, nežiniję reti.

visų savo pastangų ir valdžios pasipirties, slinksta žemyn, ir iškrutaus ir didelio prekybos ir pramonijos centro virsta paprasti miesteliai. Vietą savo jie užleidžia naujiesiems vardams, iš žemės gimusiems, tarp pelkių ir miškų užaugusiems. Tie naujieji kultūros centrai gimsta paprastai prie jos gyvųjų nervų—geležinkelių, ypač kur jie išsiskajoje yra. Ypatinai įdomi tuo atžvilgiu Mažeikių istorija.

15—20 metų atgal tat buvo paprastas sodzius, kokių ir dabar dar oficialiskai jis tebeskaitomas. Mažeikiams tai, anot valdžios, Vieksnių storastijai, ekonomijos atžvilgiu gali pavydėti didesni už juos miestai, kaip Vieksniai, su kuriais šiuo tarpu Mažeikiai varžosi dėl pirmenybės. Pavydėti gali dargi apskrįčio Telšių miestas, kuris neturi nė vienos didesnės pramonijos nė prekybos įstaigos, jeigu neskaityti "monopolinės" išdirbimo.

Per tą laiką matome čia įsikurus keletą fabrikų—dektukų, cikorijos, ornamentų. Atsirado ir Latvių draugijos ukio mašinų sankrova, bažnyčia, cerkvė ir kirkė, šiemet vėl statoma nauja čuguno didelė liejamoji fabrika. Iš mokyklų pirmąją vietą užima 5 klesų prekybos mokykla (vaikinių ir mergaičių), toliaus dar yra 2 klesų stačiatikių parapijos ir "Saulės" mokykla.

Visam tam ekonomijos judėjimui toną paduoda daugiausia latviai ir žydai. Jų pirmenybė visur matyti tiek prekyboje, tiek kitose kultūros šakose. Latvių rąkose—ukio mašinų sankrova, naujoji čuguno liejamoji fabrika ir pagaliaus prekybos mokykla; žydai gi kaip ir visur, pasizymėję čia prekyboje, taip gi turi ir keletą pramonijos įstaigų. Tas lietuvių apsilėidimas galima pastebėti ir iš procento, kurį duoda lietuviai naujai įkurtoje prekybos mokykloje. Iš viso mokinių skaičiaus (150)—2-5 daliu sudaro žydai, 1-5—lietuviai, 1-5 — latviai ir 1-5 stačiatikiai, taigi, mažuma žydų ir latvių gyven-tojų duoda sulyginamai didesnį mokinių procentą.

Miesteliui sparčiai kilti kolkas trukdo ir pati vyriausybė. Mat, didžioji jų dalis pasistatiusi ant valdžios žemės, kuri miestiečiams tenuomojama, bet neparduodama. Neseniai, pasiprašius perleisti tą žemę jiems išsiperkintai, vyriausybė įkainojo jos sieksnį po 7 r. 50 k. t. y. daugiau kaip didesniuose miestuose, pavyzdiniui Šiauliuose. Nesutikus sunkiomis sąlygomis, dalykas taip ir sustojo. Žinoma, ilgai toks kenksmingas neaiškumas patverti negalės. Vis balsiau kalbama apie suteikimą Mažeikiams miesto teisių.

Be to su projektuojamuoju Telšių—Mažeikių plentu Mažeikių surištos dar didesnės viltys.

Gk.

*) Minėtina kova dėl 4 klesės mokyklos, pasibaigusi dėlto Vieksnių laimėjimu, kuriems pateko toji mokykla.

— Lietuvos žinios —

IS RIETAVOS, Raseinių pav.

Per užgavėnes rietavičiai buvo nepaprasto atsitikimo liudininkais: stoji šliubo imti jaunikis Motiejus Tomašauskas 105 metų ir našlė Ona Zemaitienė 75 m. Motiejus T. vedęs trečią sykį, buvęs kunigaikščio Irenejaus Oginskio baudžiauninkas, noriai senovę minąs, puikiai žinąs 1831 ir 1863 m. atsitikimus.

Vienu žodžiu ir mūsų senovės tyrinėtojų būtų svarbu tokios gyvos kronikos pasiklausyti.

— Lietuvos žinios —

IS SEDOS, Telšių pav.

Antri metai veikia čia lity braukiamoji fabrika. Laiko tą fabriką žydai ir samdo darbiu 60 moterų. Už 11 valandų darbo moka žiemą 30 kap.; vasarą 40 kap. Valgi darbininkės turi savo tuvo senovės palikimais, nežiniję reti.

— Žemiečiųviršininkas nubaudė Sedos valciaus 29 ukininkus po 25 rub. kiekvieną už tat, kad nedavė žvyro keliams taisyti.

— Lietuvos žinios —

ALEKSOTAS, Marj. pav.

Bal. 12 d. buvo valsc. sueiga. Per ją štai kas buvo tartasi apie Zapiskio mokyklą: Zapiskio mokykla savo namo neturi, o tik kampininkauja. Per paskutinius tris metus butas mokyklai buvo pasamdytas pas V. Starkų. Bet butas mokyklai visai neatsakan-tis; peržemas, tamsūs (tik tris langai) ir permažas. Norinčiųjų mokyti butų apie 100, o tilpti gali tik 50 ir tai peranksta. Vairkai beskaitydami vienas kitam knygas ant nugaros deda, o ta-kelis gale suolų toks, kad tik vienam praeiti tegalima. Beto mokykla tik 50 žingsnių nuo karčemos. Išėjus iš mokyklos, nenoroms reikia eiti prie karčemos, nes ten sausėnė vicia, ties mokykla gi dumblas ligi kelių. Tai mat už ką jus, aleksotiečiai, mokate 180 rublių!

Perkeliant mokyklą į Starkaus namus keli sodžiai priešinasi. Tuomet Starkus imdavo labiau rėkiančius vyrus už rankos ir vesdavo į kiemą prie stalo. Čia juos degtine laistė. Katrie labiau rėkė, tie ir išties šlapėsi išedavo. Toliaus jau suprantama, kas buvo: ir patįs didieji rėksniai neberėkė.

Dabar, pasibaigus kontraktui, kaikurie šviesėni žmonės reikalauja, kad mokykla būtų perkelta į kitą patogesni namą. Bet rėksniai priešinasi, sakydami, kad jiems ir tas geras.

Kitoj pusėj Nemuno Netonių kaime mokykla žydėte žydi. Ta mokykla pastatyta kelių kaimų. Aleksotiečiai jų turi tik dvi mokyklas visame valsčiuje (gminoje) ir tai ne savo bute. Valdžia buvo pirmiaus pasilus da dvi, bet aleksotiečiai rėkė: "neįreikia, ir tų turime perdaug!"

Ten buvė.

— Lietuvos Ukininkas —

REZEKNĖ, Vitebsko gub.

Per žemtos komiteto ir ukio burelių atstovų susirinkimą nutarė sutaisyti čia ukio kursus. Tie kursai busių du mėnesius; lankantiems tuos kursus reikės mokėti po 30 kap. per dieną. Pirmąj Rezeknės (Riežycos) ir Ludzos (Liucino) apylinkėj buvo tiktai vienas agronomas, bet dabar jau vienoje Rezeknės apylinkėje yra trys agronomai. Tokiu budu, žmonių ukio dalykų aprupinimas pagerėjo šešiais kartais; tik gaila, kad agronomai, kurių tarpe yra Kuršės latviai, ligšiol nepramoko kalbėti latgaliečių tarme. Per tai ir iš kursų gerų vaisių laukti negalima.

— Viltis —

— Lietuvos žinios —

REZEKNĖ, Vitebsko gub.

Per žemtos komiteto ir ukio burelių atstovų susirinkimą nutarė sutaisyti čia ukio kursus. Tie kursai busių du mėnesius; lankantiems tuos kursus reikės mokėti po 30 kap. per dieną. Pirmąj Rezeknės (Riežycos) ir Ludzos (Liucino) apylinkėj buvo tiktai vienas agronomas, bet dabar jau vienoje Rezeknės apylinkėje yra trys agronomai. Tokiu budu, žmonių ukio dalykų aprupinimas pagerėjo šešiais kartais; tik gaila, kad agronomai, kurių tarpe yra Kuršės latviai, ligšiol nepramoko kalbėti latgaliečių tarme. Per tai ir iš kursų gerų vaisių laukti negalima.

— Viltis —

— Lietuvos žinios —

IS SEDOS, Telšių pav.

Antri metai veikia čia lity braukiamoji fabrika. Laiko tą fabriką žydai ir samdo darbiu 60 moterų. Už 11 valandų darbo moka žiemą 30 kap.; vasarą 40 kap. Valgi darbininkės turi savo tuvo senovės palikimais, nežiniję reti.

Kamendoriais paskirti: i Ludz

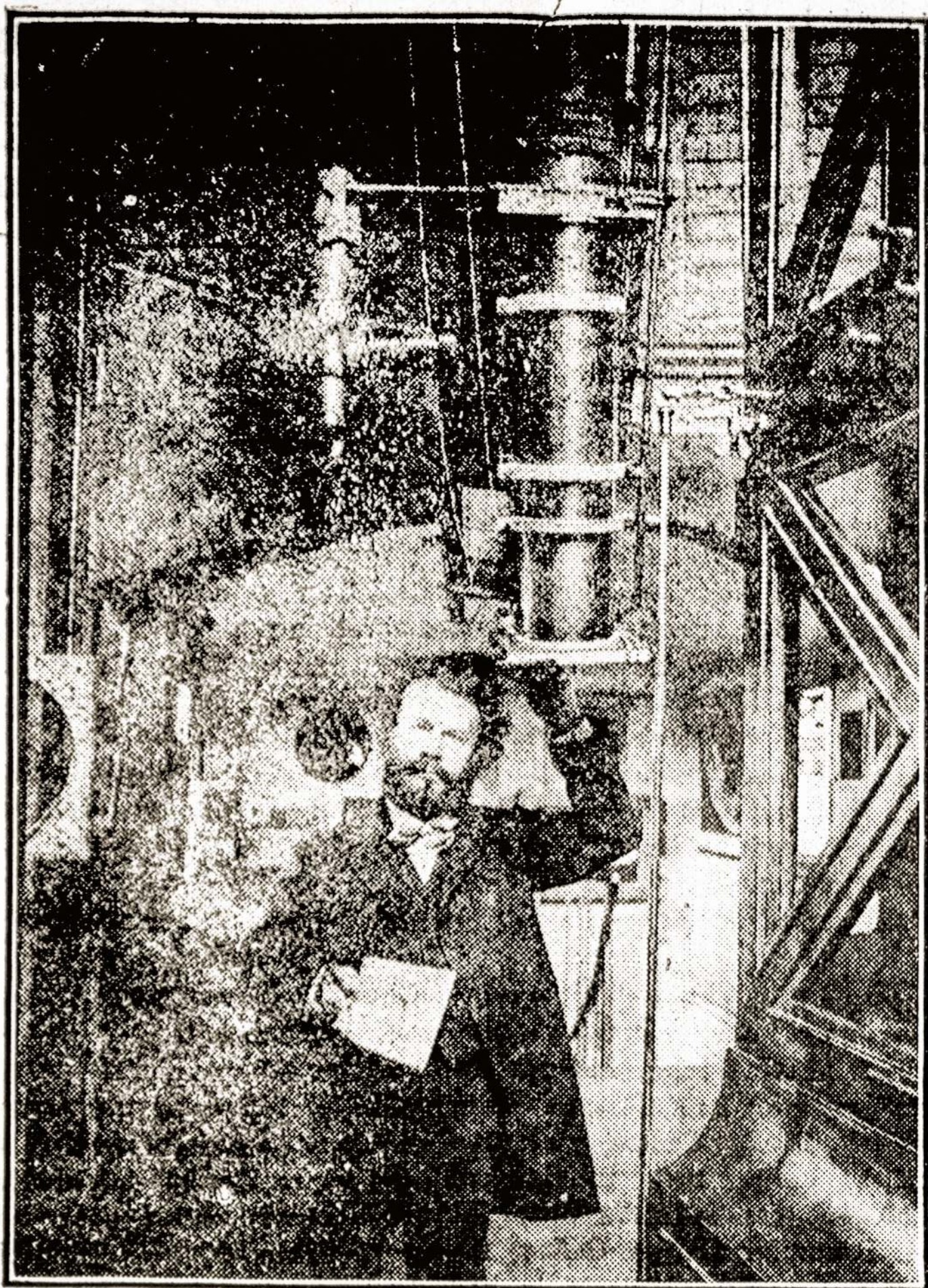

Photo by American Press Association.

GARSUS ASTRONOMAS FLAMARIJONAS.

Garsus astronomas prie teleskopų, kuriais jis tyrinėja žvaigždes. Neseniai sukako 50 metų nuo išleidimo jo pirmos astronomiškos knygos, kurią jis parašė, turėdamas vos 20 metų. Flamarijonas yra francuzas. Lietuvių kalboje yra išverstos sekančios jo knygos: „Dangus“, „Stella“, „Sodidėjų dangus“, „Astronomija“ ir k.

rapijonų griebties prievartos ir smurto; neapykantą kėlęs pats kunigas Slamas savo pamokslais prieš dvarininkus ir lenkus, taigi dėl to Zajančauskis ir paprašęs vyskupijos valdytojo paskirti komisiją, kad ištirtų tą dalyką; kiti — kad jie nedarę netvarkos bažnyčioje ir neklaidę laikyti pamaldų lietuvių kalba.

Remiantis tuo, kas viršum išdėta, Vilniaus gubernijos bajorai Leonas, Vladislavo sunus, Kazelė, 40 metų, Vileikos, Vilniaus gub. miestietis Jonas, Antano sunus, 64 metų, ir Joniško valsčiaus, Vilniaus apskr. valstietis Pranas, Jono sunus, Simėnas 42 metų, Vincentas, Juozo sunus, Palyta, 55 m., Juozas, Tomo sunus, Žickus, 65 m., Kazimieras, Prano sunus, Kazlauskis, 24 m., Klementas, Jokubo sunus, Kundrotas, 25 m., Stanislovas, Andriaus sunus, Grigas 45 m., Adomas, Andriaus sunus, Grigas, 51 m., Jonas, Adomo sunus, Grigas, 48 m., ir Aleksandra, Bonifacio sunus, Bucka, 56 m., — kriminalinio proceso įstatymų 1.032str. 2-ruojų punktu ir 207 str. ir buvo pašaukti Vilniaus teismo runų tiesos bei luomų atstovų, kaltinami nusidėjimais, pažymėtais Zajančauskiui, Ivanauskiui ir Kazelei baumes įstatymų 1 dalies 129 str. 6 punkte, 51 str. ir 75 str. 4 punkte; o Simėnui, Buckai ir Žickui tą pačių įstatymų 51 str. 4-ame punkte.

BALANDŽIO 4 D.

Lietuvių liudininkų parodymai.

Klimas (starasta) stačiai tvirtina, kad lenkininkai kurstė išvartyt lietuvių kalbą iš bažnyčios. Kurstytojai kalbėjo žmonėms: „Kas tik lietuvis, tas bus pravoslavas (stačiatikis). Jeigu mes busime lenkais, tai busime šviesūs žmonės ir šventės šviesme kartu su Varšuva“. Toliau jis pasakojo: Perna lenkai vaikščiojo po parapiją ir rinko pinigų advokatui apmokėti. Lenkai gaudino lietuvių, kad jiems busių taip, kaip buvo Stolpinui.

Klimaitė. Aš mačiau, kaip Zajančauskis davė 20 rublių A. Grigui, kad juos išdalintų žmonėms ir sukurstytų per lietuvišką pamokslą giedoti lenkiškai.

Ilgėvičius. Lenkai nekenčia lietuvių kalbos, ją visai piekina, vadina pagoniška, niekam neverta, tuos, kurie kalba lietuviškai, persekioja, pravardžioja, graso priimti.

Dubauskaitė. Labiausiai kurstė žmones p. Zajančauskio darbininkai, kuriuos jis siuntinėjo po Joniško parapijos visus sodžius.

Balinskaitė pasakoja, kaip lenkininkai, Zajančauskio sukurstyti, draskė per vyskupo Ropo atvažiavimą lietuvių rubus.

Maitika rodo, kad Zajančauskis davinėjęs pinigų, kad persekiojūt lietuvių kalbą.

Gobla girdėjo pats, kaip Za-

jančauskis kurstė prieš lietuvių. **Balinskaitė** taip pat matė lenkus agituojančius ir giedant bažnyčioje per lietuvišką pamokslus.

Liudininkai: Balinskaitė, Klimaitė, Dubauskaitė ir Jonas Balinskaitė atsakinėjo lietuviškai. Tie patys liudininkai per tardymą kalbėjo rusiškai. Advokatai sakė, kad negalima esą pasitikėti tokiais liudininkais, kurie mirma kalbėje vienaip, dabar kitaip. Teismas jiems atsako, kad jų parodymai dabar visai sutinką su anais ir kad jie blogai kalbą rusiškai.

BALANDŽIO 5 D.

Nuo 10 val. publikos jau pilna. Laikraščiams užinteresuotas, jos prisirinko daugiau, negu buvo vakar. Visi šnekasi, kalbasi, skaito, ką laikraščiai rašo apie Joniško bylą, svarsto, kas parašyta. Lenkų laikraščiai pilni tendencijos. Kurie buvo tuomet teisme ir girdėjo, krato galvas ir stebisi, kaip jie be jokios sąžinės ištraipė faktus.

10 val. 40 m. skambina ir teismo antstolis taria savo paprastus žodžius: „prašau stoti“; visi sustoja, ateina teismas, ir antstolis vėl sako: „prašau sėsti“.

Teismas baigia klausinėti lietuvių pusės liudininkus. Pirmutinis klausiamas kun. Kunigėlis.

Kun. Kunigėlio parodymai.

Kun. Kunigėlis kalba karštai ir iškalbingai. Jo nuomone, visų Joniško parapijos riaušių kaltininku esąs tik vienas p. Zajančauskis. Jis kalbėjo:

Tuomet aš buvau Dubingiuose, mano parapija susisiekdavo su Joniško parapija. Pirmą kartą man teko būti Joniškyje per šv. Teresės atlaidus. Tuomet aš sakiau du pamokslus — vieną lietuviškai, kitą lenkiškai. Tačiau tada niekas nebuvo nepatenkintas ir niekas jokių riaušių nekėlė. Po to dar kelius kartus teko būti man Joniško parapijoje pas ligonius; mane patikdami su šv. sakramentu jie giedojo lietuviškai.

Bet paskui virto kitaip. Po kiek laiko aš vėl nuvykau į Joniškį. Buvo atlaidai, atvažiavo ir daugiau svetimų kunigų. Tuomet buvo lietuvių diena iš eilės (viena šventė lietuvių, kita lenkų). Bet lenkai nežinia dėl kokios priežasties, ėmė klindyti, trukdyti, nedavė žmonėms ramiai melsties ir kunigai, matydami, kad iš tokių maldų nieko dora nebus, visi išvažinėjo.

Po to atsikimino vėl teko būti Joniško parapijoje pas ligonius — gėrai nemenu, kokiam sodžiuje. Tuomet ėmė sakyti man to sodžiaus žmogus (jo pavardė Tamšauskas), kad jei, girdi, busianti bažnyčioje vartojama lietuvių kalba, tai visus parapijonių paversią stačiatikiais, kunigai priimsią stačiatikybę, kad lietuvių kunigai imą iš vyriausybės algos po 100 rublių per mėnesį ir k. t.

— Ar svajonės gegužės pamaldos? — toliau klausia advokatas. — Taip, — atsako kun. Michalkevičius, — bet, nepatvirtintos. — Ar reikia, einant aplink bažnyčią, nešti vėluvas. — Taip, per šventes reikia. — Ar giedant, rožančių, reikia kad būtų kunigas bažnyčioje? — Ne, nereikia. — Ar, Tamstai pasakius „tegiu bus pagarbintas“, daug atsakė „per amžių amžius“? — Toj vietoj kun. administratorius, truputį pagalvojęs, atsakė: — Tai tur-but tik tie 49 žmonės!

— Ar buvo iš Dubingių deputacija nuo Zajančauskio? — Buti deputacija buvo, bet kad ją būtų p. Zajančauskis siuntęs, to nemenu. — Paaiškink man, Tamsta, — paprašė kun. Michalkevičius prokuroras, — ar yra kokie vyriausios dvasiosios valdžios (visiškai duchovoj valsti) įsakymai, kad pridėdamose pamaldose būtų vartojama žmonių kalba, jei neklystu, vadinasi tai: „de lingua vernacula“.

— Ne, nėra — atsako kun. Michalkevičius, — čia... gamtos įstatymas! (Estestvennyj zakon).

Kun. Balčiūno parodymas.

1910 m. Joniškyje balandžio 4 d. turėjau sakyti lietuviškai pamokslą. Vos tik pradėjau sakyti, tuojau bažnyčioje lenkai ėmė giedoti lenkiškai, kad nebesakčiau. Prašiau nusti, bet neklaušė. Paprašiau visų lietuvių prisistinti prie sakyklos ir vėl ėmiau sakyti. Tuomet lenkai ėmė mane lojoti, sakydami: „Vilks, ko tu čia sakai? Mes tuoj tave nušauksime nuo sakyklos!“ Aš tęsiau pamokslą... Lenkai užė, rėkė ir, pagaliaus... nutilo. Aš, parėjęs į kleboniją, klausiau klebono, kodėl man lenkai trukdė sakyti pamokslą. Klebonas man paaiškino, kad čia visomet taip darė, kad Joniškyje esą daug trukdė smaduriu. Tuomet man klebonas pasakė didžiausių tvarkos ardytojų pavardes.

Po atsakymų advokatas Tarchovoskojus ėmė kabinėtis prie kun. Balčiūno su gana keistais klausimais, kurie kad kiek kunigai neišvėdė iš kantrybės.

Kur tuomet Tamsta buvai klebonu? — klausė advokatas.

— Inturkėje.

— Dėlko Tamsta Joniškyje tą dieną sakei pamokslą?

— Kad manęs klebonas prašė.

— Dėlko klebonas prašė? — klausia advokatas.

— Yra paprotys svetimų kunigų prašyti pamokslų sakyti, — atsako kunigas.

— Ar Joniško klebonas prašė Tamstos atvažiuoti?

— Prašė.

— Ar daugiau buvo kviestų?

— Buvo.

— Dėlko gi Tamstos sakyti pamokslą prašė? — vėl klausia advokatas.

Kun. Balčiūnas atsako stebėdamasis tais advokato klausimais.

Po to advokatas klausia:

— Ar baigė Tamsta sakyti pamokslą?

— Baigiau.

— Kaip Tamsta baigė... — vėl klausia advokatas.

Teisėjas nekantriai įsikišo:

— Ar negirdėjai, kad baigė.

— Ar p. Zajančauskis neagitavo po Joniško parapiją? — klausia kitas advokatas.

— Matyti nemačiau, bet visi kalbėjo, kad jis agitavęs.

Tuo pasibaigė kun. Balčiūno parodymai.

Kun. Kuktos parodymai.

1910 m. vasario mėn. pabaigoje gavau iš vyskupijos valdytojo raštą važiuoti su kun. Jasinsku į Joniškį susikaupti, kiek yra lietuvių, kiek lenkų. Nuvykom į Joniškį kovo 7 d. Prieš sumą turėjau sakyti lietuviškai pamokslą aš, po sumai kun. Jasinskas lenkiškai. Įlipau į sakyklą, perskaičiau evangeliją ir buvau bepradėjęs sakyti pamokslą, kaip — išgirdau balsą: „Vychoďte, vychodźcie!“ (Išeikite, išeikite). Žmonės išėjo iš bažnyčios ir uždarė duris. Liko bažnyčioje ligi 80 žmonių, kaip sakė kun. Jasinskas, o klebonas sakėsi priskaitęs ligi 120. Besakant pamokslą, atėjo vienas žmogus, paskui kitas, kurie atkalbinėję ir kitus išėję. Aš nutilau nuo sakyklos. Matant, kad čia vartoma

ir senoji tvarka pasiilko. Man

agitacija, aš visai atsisakiau toliau daryti tai, kas man buvo įsakyta. Po to man teko tie Zajančauskio girdėti, kad „augštesnysis“ parlamentas paėmęs viršų“, t. y. lenkai lietuvių pergalė.

Man išėjus iš bažnyčios, kun. Jasinskas pasakė lenkiškai pamokslą ir vienas skaitė parapijonių tautybę. Jis perskyrė į dvi dalis, lietuvių pusėje teliko 15 žmonių! Zajančauskis tuomet sakėsi nu-pirksiu už 25 rub. lenkiškų knygelių, išdalysiu jas žmonėms, ir jie jo klausysia.

Ateina tuomet 4 žmonės, delegatai nuo visos parapijos, ir klausia, kas busių su surašu. Kun. Jasinskas taip pat nieko neat-sakė. Zajančauskis pasakė: „Palaukite dvi valandis ir sužinosite“.

Dar pasakė: „Nebaisu lietuvių kalbos, jos ir šv. tėvas negiria, lietuvių deputacijai net išbarė; mes tol neišsileisime lietuvių kalbos, kol Aušros Vartų sv. Panelė nebus lietuviams palanki!“

Advokatas:

— Ar Zajančauskis sakė, kad jis pats pirmas prašytų lietuvių kalbos, jei to norėtų parapijonių?

Kun. Kuktas:

— Galėjo būti.

Po to advokatas ima knygutę „Kim jestė“ ir klausia kn. Kuktos, ar jis jos nežiūrėjęs. Kun. Kuktas, sako, kad girdėjęs, bet pats neskaityęs. Bet ta knygutę pasirodė tik 1911 metais, ir tuomet jos niekas negalėjo platinti agitacijai po Joniško parapiją.

Kun. Slamas.

Pirmą šventę, kai atvažiavau, giedojo lietuviškai. Sveikindamas savo naujus parapijonių, pasakiau vieną pamokslą lietuviškai, kitą lenkiškai. Po pamaldų, einant iš bažnyčios, patikau keletą žmonių, kurie prašė panaikinti lietuvių kalbą. Gegužės 20 d. atvyko vyskupas Ropas. Buvo tuomet Zajančauskis ir Ivanauskis. Zajančauskis mūjo į žmones. Vyskupas Ropas prabilo į žmones pirma lenkiškai, paskui pagarbino lietuviškai. Zajančauskis pirmas su-rėkė: „Nesuprantame ir nenorime!“ ir mojo ranka. Pamatė tą ženklą, ir kiti artkartojo pono Zajančauskio žodžius. Tuomet vyskupas rusiškai tarė: „Tai jūs taip priimate savo vyskupą!“ Vyskupas Ropas liepė vieną šventę lietuviškai melsties, kitą lenkiškai.

Norėdamas vyskupą geriau patikinti, mergaitės lietuviškai buvo apsitaisiusios tautiniais rubais. Jas niekino, jų rubus draskė.

Per vėlykas, per lietuvių dieną, Simėnas ir Palyta, einant aplink bažnyčią, giedojo lenkiškai ir trukdė giedoti lietuviams.

Atvykus komisijai, p. Zajančauskis išėjo iš klebonijos, sakydamas: „Kur mano parapijonių, ten ir aš!“

Baigiant savo parodymus, advokatas klausė kun. Slamo:

— Ar nebuvo Tamstos kokių susikirtimų su ponu Zajančauskiu?

— Šiaip nebuvo. Tik pirmą kartą mane patikęs sakė: „Jei busi mums palankus, ant rankų tave nešiosime, bet jeigu busi lietuvis, tai ink savo daiktus ir kraustykies iš čia!“

Prokuroras:

— Ar p. Kazelė agitavo su Zajančauskiu ir Ivanauskiu?

— Šiek-tiek girdėti buvo, — atsakė liudininkas.

Toliau kun. Slamas papasakojo, kaip jam monopolio pardavinėtojas sakėsi, kad per vyskupą atvažiavimą monopolis daug degtins pardavęs. Kaip paskui paaiškėjo, tą degtinę pirkto lenkai ir girdė agitatorius, kad geriau eiti prieš lietuvių.

Pabaigus, prokuroras klausia:

— Kokios tautos žmonės Joniško parapijoje?

— Lietuviai, bet kalba ne visi lietuviškai, yra daug sulenkėjusių.

Kun. Petrusis.

Nuo 1901 iki 1904 m. buvau Joniško klebonu. Prieš mane buvo bažnyčioje tokia tvarka: vieną šventadienį visos pamaldos lietuviškai, kitą lenkiškai. Tos tvarkos ir aš laikiausi. Tautybę Joniško parapijonių visi lietuviai, da-lis kalba lenkiškai, bet dauguma prie manęs vartojo namie lietuvių kalbą. Prie manęs jokių riaušių nebuvo, buvo ramu, niekas jokių atmainų neprasė, visa parapija buvo visai patekinta ta tvarka, kuri buvo Joniško bažnyčioje. Tik ponas Zajančauskis prašė kelis kartus padidinti lenkų kalbos teisį, bet aš nesutikau.

— Koksio tvarka pasiilko. Man

jau išvažiavus, pasidarė netvarka Joniško bažnyčioje — kilo skandalai.

1909 m. dėl paduoto Zajančauskio skundo buvau nuvykęs į Joniškį su kun. Songinu tardymo daryti.

Klausinėjant liudininkų, buvo daug prieš ir už Zaj. Liudininkai išrodė daug Zajančauskio agitacijos faktų. Kai-kuriuos liudininkus papirkino, vaisė, gaudino... Kai-kurie liudininkai sakė, kad Zajančauskis liepė būti man priešingiems.

Apie Kazelę nieko nežinau. Tą dieną lenkų agitatorių buvo visur pilna: ir prie bažnyčios, ir miestelyje.

Juknevičius (sargybinis).

1910 m. vasario 14 d., išėjus kun. Golovniai su pociersija aplink bažnyčią, lenkai uždarė duris, ėmė rėkoti ir neleidė kiti eiti aplink bažnyčią. Sugrįžus kunigui, jie rėkė: „Apėjo aplink bažnyčią su lakudromis!“ Dėl dides netvarkos bažnyčioje kunigas parėjo namo ir nebelaikė misių.

Ivanavičius daug kalbėjo su žmonėmis, kurstė prieš kunigus lietuvių, niekino lietuvių kalbą ir liepė taip daryti, kad čia nebūtų „Lietuvos“.

Simėnas gyrėsi primušęs Kar. Balinskienę ir žadėjo dar musti. Juknevičius dabar daug atsitikimų, kuriuos rodė per tardymą, neberodė, sakydamas vis „nežinau“. Išt teisėjas ėmė skaityti jo parodymus pirmą kartą, ir jis nors ne visa, bet daug ką pavirtino.

Karol. Balinskienės parodymai.

Balinskienė prašo, kad jai teismas leistų kalbėti lietuviškai. Teismas nori, kad rusiškai, sako: „kaip moki, taip ir kalbėk“. Ji pradeda kalbėti, bet iš rusiškos kalbos nuvažiuoja į lenkišką. Kalbėjo lenkiškai paprastu lietuvišku žargonu, kuriuo, tiesą pasakius, balsu pasigėrėjo „Gaz. Codz.“ korespondentas, o „Kur. Lit.“ (No. 78) koresp. pamelavo, kad ji visai nemokėjusi lietuviškai.

Jos parodymus, taip pat ir kitų lietuvių liudininkų vertė advokatas p. A. Janulaitis. Balinskienė kalbėjo:

Prieš vyskupo atvažiavimą Ivanauskas skaitė, davinėjo kaž-kokius poperius ir kurstė lenkus prieš lietuvių. Zajančauskis tarėsi su lenkininkais, sakydamas, kad aš ką pasakysiu ir, paėmęs nosing, padarysiu „samatai, samatai“ (pamosi), tai ir jus taip darykite. Jis liepė lietuvių rubus draskyti ir musti lietuvių.

Vyskupas pasveikino parapijonių lenkiškai, bet kaip jis pasakė lietuviškai „tegiu bus pagarbintas“, tai Zajančauskis ir kiti ėmė rėkti: „Nesuprantame, nesuprantame!“

Vyskupą išleidus, p. Zajančauskis sakė saviems: „Gerai, kad neprisišleido lietuvių kalbos, tik nereikėjo taip balsiai. O, nebijokite: aš su vyskupu, kaip su prastu kunigu!“

Vyskupas liepė, kad visos pamaldos būtų perdalytos lietuviams ir lenkams perpus. Vyskupo valią mums apskelbė kun. Slamas. Ivanauskis žmones kurstė prieš lietuvių ir sakė: „Mes to nenorim ir nebus!“ Zajančauskis siuntinėjo po parapiją savo darbininkus, kurie liepė nesileisti lietuvių kalbos į bažnyčią joki būdu.

Tą dieną, kuomet turėjo būti padarytas parapijonių surašas, len-

kai laukė atvažiuojant p. Zajančauskio, Zajančauskis atvažiavo ketvertu arklių. Patikdami „savo poną, lenkai užgiedojo jo garbei: „Gwiazda śliczna i wspaniała“. Tuomet jis tarė jiems: „Mano parapijonių, tiek laukėte, palaukite dar pusvalandį!“ Ir Zajančauskis nuvažiavo prie kapų; ten nuėjo kai-kurie lenkai. Kiek palaukus, jis vėl atvažiavo ir liepė eiti į komisiją.

Zajančauskis, niekindamas lietuvių ir jų kalbą, sakė, kad lietuviai ir jų kunigai pavirsia rusais ir pravoslavais. Kartą jis tarė į kunigą, ėjusį aplink bažnyčią: „Apėjo kunigas, kaip popas!“

Kazelė vaišino Simėną, Žickų ir kitus giesmininkus, kad jie būtų lietuvių priešinkais, sakydamas: „Aš daug dar turiu“.

Toliau liudininkė pasakoja be jokių atmainų, kaip Simėnas, Palyta ir kiti trukdė lenkiškais giedojimais sakyti lietuviškai pamokslus. Kartą kun. Golovnia pagrasė juos policija. Simėnas ir Palyta atsakė: „Mes nebijome ir policijos, mums ir gubernatorių nusispiauti“.

Už giedojimą lietuviškai Simėnas kartą primušė vieną mergaitę. Ivanauskis sakė lietuvių giesmininkams: „Meskite giedoję lietuviškai, kad neklausysite paskui reiks pilvais šliaužyti!“

Atvažiavus komisijai, lietuviai turėjo slapstyties, kad neprimušty. Kurie buvo bažnyčioje, tuos varė laukan. Komisijai tardant, Zajančauskis visą laiką agitavo.

Atvažiavęs kun. Michalkevičius panaikino visas mūsų pamaldas, paliko tik pamokslus ir tai apie 10 val. kuomet mes negalime iš tolimųjų sodžių atvykti į bažnyčią. Tada mes, nuėję, ėmėme skysties, sakyties, kad mums skriauda esanti. Kun. Michalkevičius galų gale atsakė: „Lenkai to nori, ir man taip geriau“.

Siuos liudininkės žodžius vertėjas užmiršo išversti.

Kun. Golovnios papildimas.

Prie vakarykščio savo parodymo kun. Golovnia pridėda dar tai, ką buvo pamiršęs pasakyti apie visokius lenkų kludymus, kurie buvo daromi lietuviams, juos skaitant.

Pavyzdžiui, — kalbėjo kun. Golovnia, — vienas lietuvis man skundėsi, kad lenkai neleidžia jo į lietuvių puse. Aš tai pasakiau kun. administratoriui. Administratorius liepė leisti tą žmogų į lietuvių pusę. Tačiau lenkai neleidė. Aš ir kitą kartą pasakiau tai vyskupijos valdytojui, bet tas žmogus tapitap nieko nepasė.

Kun. Golovnios parodymu pasibaigė lietuvių pusės liudininkų parodymai. Apie pusę antros teismas daro pertrauką. Po pertraukos bus klausinėjami lenkų pusės liudininkai.

BALANDŽIO 5 D.

Nuo pertdaus, pusę antros, prisirinko daug daugiau publikos, negu buvo iš ryto; kiti jau nebegavavo vietos ir turėjo išeiti. Laikraščių platūs vakarykštės dienos aprašymai, matyti, užinteresavo žmones, ir jie patį panorėjo pasižiūrėti indomios bylos.

Po pertraukos duoda parodymus lenkų pusės liudininkai — pirma kunigai, paskui valstietčiai.

(Joniško bylos pabaiga kitam numeryje).

RENGIASI PRIE VISATVIETINĖS PARODOS. Mieste San Francisco verčia namus, kad padaryt vietos visasvietinės parodos rumam.

Dr. Emil Loebli

KULTURA IR SPAUDA

LIETUVIŲ KALBON IŠVERTĖ
VAIDEVUTIS—(O)—
(Tasas).

d) Kaina ir administracija.

Laikraščio formatai ir apimtis, laikui bėgant, nesulyginamai didinasi, gi tuo tarpu jų kaina nuolat pulo žemyn. To karnos puolimo priežastimi buvo trys svarbūs veiksniai: (1) sumažinimas, ir dagi visiškas prasalinimas mokesčių nuo laikraščių į valstybės izdą, (2) techniškos mašinerijos istobuliminas, (3) su vaibos gyvenimo išsiplėtojimu milžiniškai pasididino apskelbimų skyrius. Pirmutinių laikraščių kainos šiandien tiesiog būtų negalimos. Pirmo Timotiejaus Kitzcho leisto Vokietijoje laikraščio (1660) prenumerata metams buvo 10 talary, Cotto Neuste Weltkunde, vėlesniojo Augsburger Allgemeine Zeitung kaina metų bertainiai buvo 4,30 guldenų; už St. Petersburger Zeitung mokesį skaičiuojamas 1829 met. nemažiau kaip 40 rublių, o su prisutintimu į namus — 50 rublių metams, prie to tasai laikraštis ejo tikrai tris sykius savaitėje! Yra tai didelės kainos, juo labiau, kad tais laikais ir pinigais turėjo nesulyginamai didesnę vertę nekaip šiandien. Francijoje imta už laikraščius tiesiog sulgy pasimėgimo! Dubrevil (1728) gaudavo kas menio šesius luidorus (=120 frankų) už 4 puslapius ir 4-to. Renandoto Gazette kaina metams buvo 18 frankų. Prie milžiniško kainos atpigimo francūzų spaudoje prisidėjo Emil de Girardin 1836. Iki to laiko francūzų laikraščių kaina, abelnai imant, siekė 80 fr. metams. Girardin tečiaus pradėjo leisti savo laikraštį La Presse už 40 fr. metams, ir turėjo negirdėtą pasisekimą. Nuo to laiko laikraščiai žymiai atpinga.

Anglijoje laikraščių kainų istorija ankštai surišta su laikraščių antspaudų istorija. Prieš 1836 m. kuomet už kiekvieno laikraščio egzempliorių reikėjo mokėti antspaudų (stempelių) mokesčius 4 penus, vienas numeris abelnai atsiėjo 7 penai; numazinus gi 1836 m. antspaudų mokesčių nuo 4 penų ant 1 peno, numerio kaina sumažėjo iki 3 penų, — tos kainos Times ir lig šios dienos laikosi. 1868 m. pasirodė laikraštis už pusę peno, ir bematant jį pradėjo sekti ir kiti laikraščiai, kaip: Echo, Star, Sun, Morning, Morning Leader ir Daily Mail, kuris dabar yra didžiausias dienraštis už pusę peno. Tečiaus šis laikraštis nieko neturi panašaus į kai kuriuos francūzų pigius laikraščius, leidžiamus pamfletų pavirde, kurie tankiausiai priklausė nuo savo įžengiamųjų straipsnių, ir tik ačiū jiems randa visuomenėje parėmimą be didelių redakcijos išlaidų. Daily Mail yra labiau pranešimų dienraštis, vedamas augščiausiam stiliuje, ir Anglijos spaudoj turi šiandien pirmąjį reikšmę. Tasai dienraštis, pagalios, yra tikėtai dalė milžiniško laikraščio trusto, esančio šešių Harmsworth brolių rankose. Anglų savaitraščių numeris, abelnai, moka 1 peną; savitinės politiškos—literatiškos apžvalgos moka maždaug 6 pensai*).

*) Norėčiau dar pridurti čia faktą, laikomą laikraštijos istorijoje tiesiog už curiosum, butent, prenumeratą mokamą daiktai, produktai. Tantai daroma, kaip žinoma iš Bret Hart'o, Marko Twaino ir kitų Amerikos humoristų pasakojimų, nuožiūrose Amerikos Vakaruose. Kad tečiaus tasai tvirtinimas nėra sąmojingo poeto prasimanymas ir, kad užmokėsinis daiktai ir produktai buvo tikrai įsigyvenę ir praktikuojamas, taitai parodo mums sudingus atsišaukimus, atspaudžintas ant pirmutinio psl. laikrastyje New York Journal, Johno Zenger'o išleidžiamajame (liepos 15 d. 1751). Tame atsišaukime jį primena, kad kurie-ke kurie abonetai jau nuo 7 metų (!) nemoką prenumeratos ir, prisiminindamas jiems apie užmokėsti, arba, geriau sakant, apie jų skolą, padeda gal sekantį P. S.: "Gerbiamej, jeigu neturite reikalingos sumos prenumeratui užsimokėti, pamastykite taipgi ir apie bėdiną leidėjų ir pasakykite savo žmonai: išsiųskime tam pavargėliui šiek-tiek miltų, arba kelis kumpius, sviesto, surio, vištų ir t.t. Tuotarpu pasielieku žemiausias jūsų tarnas, John Zenger".

Ką dėl išlaidų, tai Escott (England, its people, policy and pursuits) tvirtina, kad vieno įžymiausio Londono penny dienraščio išleidimo biudžetas 1884 m. siekė nuo 5,6 lig 6,8 milijonų frankų. Intikėsimė toms skaitlinėms, jeigu prisiminsime sau politiškaį ir ekonomiskąjį krizį Argentinoje, kuomet už dviejų dienų telegramas laikraštis Times mokesį 37,50 frankų.

Iš vaibos ir statistikos pranešimų, kuriuos skelbė Vienos Neue Freie Presse matome, kad šio laikraščio metinis biudžetas siekė 1,235,000 guldenų. Tą sumą sudaro sekamos pozicijos: Valdžios rinkliavos 252,000 guld. (mokesčiai 52,000 guld., laikraščių antspaudų (stempelis) mokesčiai 35,000 guld., mokesčiai nuo apskelbimų 14,000 guld., krasos ženkleliai 10,000 guld., kitokios ekspedijos išlaidos 500 guld., ir antspaudų ženkleliai 500 guld.), redakcijos honorarai 250,000 guld., pensijos ir atlyginimai 45,000 guld., išvežiojimo išlaidos 5,000 guld., gratifikacijos ir tantienos 25,000 guld., sviesa ir kuraras 7,500 guld., buto nuoma 10,000 guld., įvairios kitokios išlaidos 20,000 guld., laikraščio popieris 500,000 guld., spaudžinio darbas 120,000 guld. Padalinus tą visą sumą, išpuola metams vienas egzempliorius 30 guld., bet kadangi skaitytas užsimokėjo tik 18 guld., todėl atsirado 12 guld. nuostolio, arba 40 nuostolių visų išleidimo išlaidų turėjo pridengti incijos už apskelbimus.

Panašias sąskaitas duoda ir kiti laikraščiai. Taitai parodo, kaip be pamato yra nuomonės tų žmonių, kurie priešinas talpinimui ineratų politiškuose dienraščiuose. Savo laiku Lassalle reikalavo, kad busiamoj demokratų valstijoje būtų uždrausta visiems dienraščiams talpinti kokius-nors apskelbimus, ir kad tasai skyrius priklausytų tik laikraščiams, leidžiamies valsciaus ar valdžios pinigais. Klausimas apie atėmimą iš dienraščių apskelbimų skyriaus ir paimimą jų valdžios monopolium buvo kelis sykius gvilventas spaudoje, taipgi ir parlamente. Tą projektą neseniai labai rėmė ir Treitschke savo paskaitose apie politiką*). Treitschke skaito "kiauurai nenatūrališku dalyku" suvienijimą dienraščio, turinčio pildyti politikos uždavius, atstovauti ir propaguoti tulas partijines idėjas, su ineratų skyriumi. Kad apskelbimai — sako Treitschke — visokių kurpių ir siuvėjų neturi nieko bendra su politika, kiekvienas turi taitai pripažinti*).

Suprantamas dalykas, kad mes visai nemanome čia ginti perdėjimo ir silpnų apskelbimų pusių; mums eina čia juoba apie patį principą: leistina, ar neleistina politiška kasdieninė spaudai talpinti apskelbimus. Apie tai galima ir šiaip, ir taip manyti. Bet kas trokšta, iš vienos pusės, turėti kasdieninę spaudą tokią, kuri būtų augštai išsiobulini, rimtai vedama, turėtų parinkta turinį, o, iš kitos pusės, nori atimti apmokamus apskelbimus iš kasdieninės spaudos, kas privaletų atkreipti savo atydą į tai, kad sykiu abiejų tų troškinių inkynių jokių budu negalima. Jeigu atimsime iš laikraštijos apskelbimus, tai ji turės arba nepaprastai pakelti prenumeratą, taip jog laikraščiai pasidarytų prieinami tik tiems kuriems-ne-kuriems išrinktiesiems, arba taip turėtų susimazinti jų turinys, o formatus taip susisaurinti, kad spauda būtų priversta grįžti vėl į primitivų savo skurdą.

*) Heinrich von Treitschke: "Vorlesungen über Politik". Leipzig, 1887. Tomas I, pusl. 177. (Toliaus bus).

PARSIKVIKIS BURIUS SVEČIŲ.

Tat amžins namas — giria slėpininga....
Kur tavo sveteliai? — visi išeidėjo.
Atėjo žiema šalta, tokia audringa;
Baltas sniegas krito, žemę pasarvojo.

Na, neverk gi brangioji! Nedėjuk taip skaudžiai!
Matai, tavo asaros į ledą virto.
Šalta, tai šalta; bet kodėl taip liudiai? —
Tasai liudnumas tavo įjėgas pakirto.

Geriau pajudink galingas savo šakas
Ir nukrėsk tu tą ledą nuo savo pečių.
Šitai ir saulutė šukuojasi kasas....
Parsikvies įnai burius linskmųjų svečių.

Menkatis.

Veliausios Žinios.

DANIJOS KARALIUS KRISTO ANT GATVĖS NUO APOPLEKCIJOS. Pereitą sereidą, Danijos karalius, Frederikas VIII, grįždamas iš pietinės Europos, kur jis važinėjo gydytis, užvažiavo Hamburgan ir čia susėjo hotelį į savo šeimyną. Karalius važinėjo incognito, — vadinas, kaip paprastas pylietis. Vakarė pats vienas, persirėdęs, išėjo pasivaikščioti gatvėmis. Netrukus krito ant šaligatvio nuo apopleksijos. Niekas jo nepažino, tad pašaukta ambulans ir nugabenta ji ligonbutin, kur neužilgo jis numirė, taippat niekieno nepažintas. Karaliui negrįžtant nepažintas, jo šeimyna pradėjo nerymauti ir pradėta jo įieškoti. Surasta ligonbutij jau negyva. Kuną pargebenta viešbutin, ir neužilgo išvežė į Daniją.

Frederikas VIII gimė 1843 metais, apėmė Danijos sostą 1906 metais po savo tėvo Kristiono IX.

Danų karaliaus šeimyna turi labai plačius giminystės ryšius visoj Europoj.

UŽPUOLĖ TRAUKINI IR IŠLUPO 140 TUKSTANČIŲ DOLIERIŲ. 15-to gegužės, netoli Hattiesburg, Miss. du užmaukuoti plėšiku sustabdė traukinį apie pusiaunaktį, išplėdė dinamitu geležinį kasą ekspresinio vagono, paėmė \$140.000 pinigais ir pabėgo, užsėdė ant arklų. Pasazieriams nieko nedaryta.

APIE 2000 GYVULIŲ SUDEGĖ. Pereitos sereidos rytą užsidėgė krautuvė šieno Kansas City stockjarduose, ugnis greit prasplitino ir apie 2000 gyvulių daržinėse sudegė.

VIETINĖS ŽINIOS.

Protestai prieš atėvystės apribėjimą. 18 gegužės vakare Union League klubo atsiuvo posėdis, kuriame dalyvavo reprezentantai 16 įvairių tautų. Apkalbėta, kokiąs budais šukelti pasekmingą protestą prieš Dillinghamo bilij, varžantį atėvius. (Žiūrėk apie tai plačiau ant 4 pusl. "Varžymas Imigracijoj"). Posėdį dalyvavo daug žymių amerikoni, o viso judėjimo vadovu yra žinomas milijonierius A. A. McCormickas. Lietuvius atstovavo Dr. A. L. Greičunas, pirmsedis Imigracijinio Komiteto Chicago Lietuvos Dr-jų Sąjungoj.

Nutarta 19-to gegužės, vakare susausti milžiną viešą masmeetingą Auditorium teatre, kur bus užgirta rezoliucija prieš varžymą imigrantų teisių. Išrinkta taipgi komiteta iš visų tautų, kuris, vadovaujant p. McCormickui, nuėjo pas miesto majorą Harrisoną ir pakvietė jį pajudinti šį dalyką miesto taryboj. Miesto taryba jau užgyrė protesto rezoliuciją.

Didžiausios pramonės vietinės organizacijos, kaip: Association of Commerce ir Civic Club taip pat prie abelno protesto žada prisidėti.

Lietuvių protestas, Chicago Lietuvos draugijos, susirėjęs į vie-

nią Sąjungą, apsupinimui įvairių svarbesnių mūsų reikalų ir tam tikslui išskyrė įvairių speciališkų komitetus, gyvai atsišaukė, užgirdė nuo savo imigracijinio komiteto pirmsėdžio pranešimą apie Dillinghamo bilij. Direktorių vardu išnešta sekančią rezoliuciją prieš atėvystės varžymą:

RESOLIUCIJA, užgirta Chicago Lietuvos Draugijų Sąjungos.

Kadangi, praėjusiais laikais Suviennytų Valstijų gyventojai nuolatai apreiškėdavo savo užuojautą visiems judėjimams, turėjusiems savo tikslu užvesti demokratinių principų tvarką kitose šalyse ir suteikdavo tokiems judėjimams savo pinigų ir moralę paramą; ir

Kadangi, Senato bilijus 3175, žinomas kaip Dillinghamo bilijus, pataria ištempti, be teismo tyrinėjimo, kiekvieną atėvį, kuris, čia gyvendamas, tartųsi priešais sveitinių viešpatysčių valdžią, ir tuometi verčia mus valdžią siųst atgal,—tanksiai neišveigiamas mirties žiotysna,—ne tik lyderius, bet ir paprasčiausius šio judėjimo pasekėjus; ir

Kadangi, šitas pats bilijus ir jo pataisymas No. 22527, vadinamas Burnett'o bilijum, reikalaujamas nuo atėvių skaitymo — rasyimo egzaminu, nesuteikia šiai šalei jokio didesnio apsigynimo nuo defektiško, kriminališko, ar liguštų kilius, bet atpenč, priešingai šios šalies pripažintai tendencijai ir politikai, užkerta kelią daugumai atėvių, galinčių būti auka politiško persekiojimo; ir

Kadangi, Dillinghamo bilijus reikalaujama atėvio ypotos identifikacija, kas yra ne kas kitas, kaip pradžia neanteriorikonsko pasportinės sistemos; todėl to viso dėlei

Nutarta, kad mes, Chicago Lietuvos Draugijų Sąjunga, reprezentuodami suviršum 50.000 Chicago lietuvii, raginame Tautos Atstovus nedelsiant šiam bilijui virsti teise, ir toliaus

Nutarta, kad šio nutarimo kopijos tebuna pasisutos Suviennytų Valstijų Prezidentui, Komercijos ir Darbo Sekretoriui ir Chicago miesto atstovams Kongrese.

Vardan Lietuvos Draugijų Sąjungos Chicagoj

Direktorių Taryba,

J. J. Elias, Prezidentas.
J. J. Hertmanowicz, Sekr.
Dr. A. L. Graičunas, Prez.
Immigracijos Komiteto.

IS DRAUGIJŲ JUDEJIMO.

Keistučio Budavojimo ir Skolinimo bendrovė, ant Bridgeport, 9 d. gegužės, Ridiko svetainėje, atidarė 44-tą savo seriją. Tą patį vakarą paimta apie 60 numerius naujos serijos. Bendrovės reikalai, kaip pranešė jos pirmininkas, p. Butkus, eina labai gerai. Šita bendrovė yra turtingiausia visoj Chicagoj. Patėmyta, kad čia priguli netik suaugę vyrai, bet teigiami merginos ir visai dar jauni vaikai.

35-ta S. L. A. kuopa pereitą nedeldienj atlaikė savo mėnesinį susirinkimą Ridiko svetainėj ant Bridgeport. Nežiūrint į lietingumą orą kuopon atsilankė ir prisirėdė 6 nauji nariai, keli pasienę tukstantines posmetines. Didesnė dalis—jauni, gražūs va-

kinai. Nutarta įsteigti šioj kuopoj bėnt kas bertainį teip vadinaus "initiation" (istojimo) vakarus officialiskam priėnimui naujų narių. Išrinkta komisija apdirbs tam tikrus planus.

22-ra TMD. kuopa, ten pat atlaikė savo priešesiminį mitingą. Užgirta inėsimai 5-am TMD seimui ir suteikta instrukcijos kuopos delegatams, kuriais liko: advokatas Bračulis ir St. Tananevičia. Dangelis narių, gavę žinią apie tai, kad netrukus bus vėdinamos TMD. nariams knygos (kun. J. Žilinsko raštai ir Dro Garmaus paskaitos) užsimokėjo savo užvilktas mokesčius. Išreikšta geidimą, kad TMD. Seimas užsiimtų paminėjimu Duonelaičio 200 metinio Jubilejaus, kuris išpuls 1914 metais.

Pereitą savaitę susaunkta susirinkimą Centro Komiteto čikaginių TMD. kuopų, kuriame išreikšta norą, kad Chicagoj būtų vienas TMD. Centro Valdybos narys, pasiremiant tuom, kad Chicagoj yra officialis butas T. M. Draugijos (Home Office) sulgy jai suteikto čarterio ir kad Chicago yra didžiausiu centru TMD. kuopų. Išrinkta Chicago centro kuopų valdyba, kurios pirmininku aprinkta p. M. Dudą, sekretorium p. St. Tananevičia, p. J. Biežis liko išdiniuku. Seikantis susirinkimas bus ten pat 14 birželio vakare.

"Aušra" savo svetainėj pereitą nedeldienj turėjo paskaitą "Apie Turkus". Skaitė "Lietuvos" redaktorius, p. L. Šernas. Lietus ir bjaurus oras sulaukė publika nuo skaitlingesnio atsilankymo.

Ant 18-tos gatvės, Apveizdos Dievo parapijinėj svetainėj pereitą nedeldienj po piet atsiuvo Dr. L. Greičuno paskaita apie sveikatą ir džiova illiustruota paveiksiais. Įžengą padarė pats vietinis klebonas, kun. Stefanavičius, žadėdamas surengti panašias populiariškai moksliškas paskaitas kiekvieną nedeldienj, jeigu publika tik panorės tuom interesuotis. Žmonių buvo į porą šimtų.

Nuo Aušros Dr-jos.

Žieminis sezonas "Aušros" vakarinės mokyklos baigias 15 gegužio, o nuo 22 dienos gegužio pasidės vasarinis sezonas, kuris trauksis 3 mėnesius.

Vasaros laike bus šie mokyklos skyriai: 1) angliškos kalbos ir 2) Aritmetikos. Bet jeigu atsisiras pakaktinas skaičius norinčių lavintis kitokioj šakoj mokslo, tai Aušros Dr-ja įkurs reikalaujamą skyrių.

Aušros Apšv. Komisija.

Lietuvių Pardavėjų Klubas turės savo įvairintą vakarą 19-to gegužės, Slave svetainėj, ant Town of Lake. Rengėjai žada gražų ir žingeidų programą.

Atsiliepiamas.

Užpėrcitame "Lietuvos" numerij tilpo žinutė buk vyras pabėgo, o pati mirė, palikdama kudių keturių mėnesių; tėvas kudičio Mikas Jonaitis. Tas netiesa. Mes prasišalinom vienas nuo kito du metai suviršum atgal, nes negalėjom sugyventi. Katras buvome kaltas tegul Dievas mus teisia, prieš žmonių negalimą išsiceisinti. Per du

paskutiniu metu ta moteris ne su manimi gyveno, tai ir kudičio tėvas ne Jonaitis.

Mikas Jonaitis.

Nuo West Side. Mums praneša, kad Jonas Linkevičius pirkto lotą už \$1000 ant 22-ro place, tarp Oakley ir Western ave. ir pradėjo statyt naują 3 augstų namą už \$6000.

Karolis Preidis, ten pat, šale Linkevičiaus, teip pat pirkto turstančio dolierių lotą ir pradėjo statyt namą 3 augstų, 6 pagyvenimų, kuris prekintuos \$10.000. Jonas Lukošius nupirko namą ant 2241 W. 23 place už \$2000 ir čia perkels savo pienininkystės biznį (Milk Depot).

Iš Cicero. Kazys Kizas nupirko muringą namą 2 augstų nuo Frank Meskovskio, 1515 So. 49th ave. už \$5200.

Motiejus Janulis pirkto medinį namą už \$2400 ant 8846 Vincennes Road pietinėj miesto dalyj. Šias visas nuosavybes pirkta per tarpininkystę Bagdziūno Bankos ant West Side.

Iš Kensingtono. Neseniai čia atsidarė lietuviška aptieka po num. 339 Kensington ave. Savininkais aptekos yra p. S. Vilimavičius ir B-vė. Prie jos atidarė savo offiso šaką Dr. Adomas Juška. Doktoras davinėsis į šitą offisą tik nedeldieniais.

Išvaziuoja gydyties. Kunigas Norb. Lukošius, Sv. Mikolo Arkaniolo parapijos klebonas, ant North West Side, susirgo džiova ir šią savaitę, pagal daktarų patarimą, žada apieisti parapiją ir bent du mėnesius gydyties su Kolorados oru. Apie tai jis pranešė pereitą nedeldienj ir savo parapijonams.

Perkelė offisą. Advokatas, p. F. P. Bračulis, perkėlė savo offisą didmiestyj (down town) iš Atwood Bldg, Clark ir Madison gatvių į 1107—1114 Stock Exchange Bldg, po num. 30 North La Salle st.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

Kantui, Stegere. Raštas ne laikraščiams, todėl nuėjo gurban. Panašius siųskite Tamista staciai merginai, bet ne laikraščiams.

P-ui F. Petrylai, Grand Rapids, Mich. 1 akras žemės išneša truputį daugiau, negu trečdalis dešimtinės; 80 akrų bus 29 ir pusė dešimtinių.

P-ui K. Vasilui. Latinų Amerika vadinasi Pietinė ir Vidurinė Amerika todėl, kad ten daugiausiai apsigyvenę ainiai Hispanų ir Portugalų ir tokios pat kalbos viešpatauja; gi Hispanai ir Portugalai priguli prie latinų tautiškos giminės. Šiaurinėj Amerikoj (Suviennytose Valstijose ir Kanadoj) viešpatauja anglų kalba, ir kontrolę turi Anglo-saksai, todėl kitaip ją galima pavadinoti anglo-saksų Amerika.

SVARBUS MATEMATIŠKAS KLAUSIMAS.

